

hyulig Fremgang paa Frederiksborg Stamstutteri, og jeg skulde tage meget feil, om ikke ogsaa den Commission, hvortil den ærede sidste Taler hentydede, har opfattet Bestandens Tilstand paa Frederiksborg som forbedret. Efterat Rigsdagen for 3—4 Aar siden har vedtaget en ny Lov om Stamstutteriets samtlige Forhold, og efterat en Undersøgelsescommission har erklæret, at der siden den Tid langt fra har været Tilbagegang, men snarere Fremgang, forekommer det mig besynderligt, at Forsøgene skulle standses, forinden der har været nogen Mulighed for, at de kunde lykkes; thi alle de Herrer ville dog erkjende, at det er positivt umuligt at skabe et Stamstutteri i 3—4 Aar. Dersom Noget skulde berettige til at fravige, hvad der er vedtaget i Loven af 23de Januar 1862, maatte det være en uenshyulig notorisk Umulighed for at løse Opgaven, fremgaaende af, at Bestanden i disse 3—4 Aar var bleven endnu slettere end tidligere, men det er ikke Tilfældet. Den høitærede Ordfører har meget rigtigt gjort opmærksom paa, at lige saa mange forskellige Commissioner der have afgivet Betænkning over Frederiksborg Stamstutteri, ligesaa mange Vidnesbyrd have vi ihænde om dets sørgelige Tilbagegang, og det er ganske vist, at denne sørgelige Tilbagegang falder nøiagtig sammen med Undersøgelsescommissionernes Tilblivelse. Dersom Stamstutteriet havde været fri for nogle af disse Commissioner og de deraf følgende Systemforandringer — jeg taler ikke om den sidste Systemforandring, som ikke endnu har virket, men om de forskellige tidligere Commissioner, som altid have troet at gjøre Sagen bedre ved at skaffe nye Systemer — vilde Tilstanden dernede muligviis have været heelt anderledes. — Det er flere Gange blevet fremhævet med en vis Styrke, at Frederiksborg Stamstutteriets nuværende Bygninger vare aldeles utilstrækkelige og ubrugelige til der at drive Hesteavl, men i denne Paastand har jeg aldrig kunnet være enig. Det staaer for mig som historisk givet, at det berømte frederiksborgske Stamstutteri er udviklet og har bestaaet under de samme locale Forhold. Bygningernes Beliggenhed er nøiagtig den samme nu som dengang; Forderne ere, eller kunne ligeledes med Lethed blive de samme, og Betingelserne for at fremavle

en Hesterace, ligesaa tjenlig for Landets Hesteavl som den gamle frederiksborgske Stutteri-race, ere derfor i mine Tanker endnu fuldkommen tilstede. — Jeg tvivler ikke paa, at den ærede Ordførers Beregning af de meget store Summer, som Stutteriet har kostet Staten blot i den Tid, Rigsdagen har haft den bevilgende Myndighed ihænde, er fuldkommen rigtig — saavidt jeg erindrer, løb Tallet op til c. $\frac{1}{2}$ Million — men jeg maa gjøre opmærksom paa, at denne halve Million fuldstændig vilde være kastet i Vandet, naar Stutteriet nu ophævedes; det vilde i saa Tilfælde rigtignok ikke være første Gang, at lignende Summer vare offrede til ingen Nytt. Den ærede Ordfører tvivlede Meget om, at en helbigere Fortsættelse af Stutteriets Virksomhed lod sig gennemføre for en rimelig Priis; han troede vel, det var muligt at opdrætte gode Heste i Stutteriet, men at de vilde løbe op til en aldeles enorm Priis. Jeg troer imidlertid, at han vil være enig med mig om, at man sjældent i denne Verden faaer det Fortrinlige for billig Priis, men det, vi forlange af Stamstutteriet, er ingenlunde blot, at det skal levere fortrinlige Heste; thi den allerfortrinligste Hest er maastee aldeles usikkert til det Brug, vi skulle gjøre af Stutteriets Heste; vi forlange nemlig, at de skulle være stikke til at forbedre Landets Hesteavl. Den ærede Ordfører nævnte som Exempel paa, hvor trygt man kunde overlade Hesteavlens til Private, at Frankrigs berømteste Hest er opelsket hos en Privatmand; men dristler han sig til at paastaae, at denne „Gladiator“ vilde være til Gavn for vor Hesteavl? Muligviis vilde den ikke kunne udrette det Allermindste derfor. Den har aflagt Bedviis paa Dydighed i at kunne gennemløbe en Vane i en meget kort Tid, og at kunne løbe sine Medbeilere forbi; men jeg troer, at Landets Hesteopdrætttere noksom have erkjendt, at en saadan Dydighed ingenlunde er tilstrækkelig, naar det gjælder om at forbedre vor Hesteavl. Jeg er overbevist om, at Stamstutteriet, forudsat en fuldstændig Naadighed over dets Forder og Bygninger — Forderne vel at mærke med den i sin Tid foreslaaede Ombygning — vil kunne føres frem med et aarligt Tilskud af Statskassen paa i det Høieste 10,000 Rd., vel